

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15

гр. Велико Търново, 30.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ГАЛИНА КОСЕВА

като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА Въззивно частно търговско дело № 20224001000330 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.729 от ТЗ във връзка с чл.274-чл.278 от ГПК и чл.613а ал.3 от ТЗ

Образувано е по подадена частна жалба от Национална агенция за приходите – гр.София срещу определение №260371 от 23.11.2022г., постановено по т.д.н. №101/2016г., на Окръжен съд-Ловеч, с което е оставено без уважение, като неоснователно, възражението по чл.728 от Търговския закон, подадено на 07.11.2022г. от Национална агенция за приходите срещу частична сметка за разпределение №3 на сумата 886 714 лева, получена при продажба по реда на чл.717д ал.2 от ТЗ на следното имущество на длъжника Никром-Тръбна мебел ЕООД /в несъстоятелност/-гр.Ловеч, а именно 4-ри подробно описани машини и съоръжения, като е разпоредено посочената сума да бъде прихваната с вземанията на Анса Борима ООД, придобити по реда на договор за цесия от 04.05.2022г., сключен с Българска банка за развитие ЕАД-гр.София.

В жалбата се прави оплакване за неправилност на обжалваното определение. Жалбоподателят се позовава на това, че са подали възражение срещу частичната сметка за разпределение в срок. Цедираното вземане произтичало от прието вземане на Българска банка за развитие АД по договор за кредит. Същото било обезпечено с договор за особен залог от 11.09.2013г., сключен между Никром-тръбна мебел АД и Българска банка за развитие ЕАД, първоначално вписан в Централния регистър на особените залози на 13.09.2013г., с подновено вписване от 10.09.2018г. Съгласно разпоредбите на чл.12 и чл.26 от Закона за особените залози прехвърлянето на обезпечено вземане трябва да е вписано, за да е противопоставим особенният залог върху

цедираното вземане на трети лица. В случая не било извършено вписване на прехвърлянето на обезпеченото вземане в ЦРОЗ. Според Националната агенция за вписванията, за да има кредиторът право на предпочтително удовлетворение от стойността на имуществото, предмет на обезпечението, било необходимо освен вписване на договора за особен залог по реда на чл.12 ЗОЗ, така и вписване на прехвърлянето на обезпеченото вземане по реда на чл.26 ал.2 т.1 ЗОЗ, за да бъде удовлетворено привилегировано в полза на цедента в рамките на разпределението на осребреното имущество в производството по несъстоятелност. От фазата на приемане и одобряване на вземанията на кредитори на длъжника до фазата на разпределение на суми, би могло да измине значителен период от време, в който поради действия или бездействия на кредитори и длъжник, да се стигне до промяна на размера на вземанията, на тяхната поредност на удовлетворяване по чл.722 ал.1 т.1 ТЗ – например при невписване на договора за цедиране на вземанията в съответния публичен регистър, както в случая, и тези промени следвало да се съобразят при разпределението на получените суми при осребряване имущество на длъжника. С други думи, при изготвяне сметката за разпределение синдикът следвало да съобрази всички ново настъпили обстоятелства, включително промените в реда, привилегиите и обезпеченията на вземанията.

Предвид изложеното въззивникът моли Апелативният съд да отмени обжалваното определение и вместо него да постанови ново, с което да измени изготвената от синдика сметка за разпределение №3 като сумата от 886 714 лева да бъде предвидена за внасяне от купувача Анса Борима ООД и същата да послужи за удовлетворяване на кредитори с приети вземания, съобразно поредността им по чл.722 ал.1 т.3 и следващите от ТЗ.

Не е постъпил писмен отговор от синдика на длъжника Никром-тръбна мебел ЕООД В. Г. от гр.София.

В мотивиран писмен отговор кредиторът Анса Борима ООД – с.Борима, Община Троян, чрез управителя М. И. П., моли Апелативният съд да остави без уважение частната жалба, като неоснователна и да потвърди обжалваното определение, като правилно.

Като разгледа частната жалба и взе предвид данните по делото Апелативният съд приема за установено следното:

Частната жалба е допустима като подадена в едноседмичен срок от обявяване на определението в търговския регистър, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Преди всичко следва да се отбележи, че определението на Ловешкия окръжен съд е валидно и допустимо, тъй като е постановено от надлежен състав, в границите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма, подписано е и е разбираемо.

След тази констатация въззивният съд пристъпва към проверка на правилността му, при която е обвързан от посоченото във въззивната жалба, като служебно има правомощие да провери само спазването на императивните материално правни разпоредби, приложими към процесното правоотношение.

С оглед правомощията си на въззивна инстанция по ГПК, Великотърновският апелативен съд при проверка правилността на първоинстанционното решение на Окръжен съд-Ловеч, намира че първостепенният съд е изяснил правилно фактическата обстановка въз основа на всеостранен и подробен анализ на всички събрани по делото доказателства, достатъчни за изясняването му и като е съобразил обективно установените факти, е направил правилни правни изводи, които са подробни и обосновани, както и Апелативният съд ги намира съответстващи на закона и задължителната съдебна практика на Върховния касационен съд, поради което ги споделя изцяло.

Предвид изложеното, в настоящото решение, въззивният съд възпроизвежда съвсем накратко фактическата обстановка.

В хода на производството по несъстоятелност на Ником-тръбна мебел ЕООД-гр.Ловеч, синдикът В. Г. изготвя списък на приетите вземания, в който е включено вземане на Българска банка за развитие АД-гр.София в размер на сумата от 3 114 758,26 лева, произтичаща от договор за банков кредит №770/11.09.2013г., който списък на приетите вземания е одобрен от съда по несъстоятелността по реда на чл.692 ТЗ, като съдебното определение е влязло в сила и след влизането му в сила, а именно на 04.05.2022г. с договор за цесия Българска банка за развитие ЕАД прехвърля на цедента Анса Борима ООД посоченото вземане. Безспорно е, че вземането на Българска банка за развитие ЕАД е обезпечено с договор за особен залог от 11.09.2013г., с предмет 4-ри конкретизирани машини и съоръжения на длъжника Ником-тръбна мебел ЕООД, който същият е заложил в полза на обезпечения кредитор Българска банка за развитие ЕАД. Договорът за особен залог е вписан първоначално на 13.09.2013г., след което на 10.09.2018г. вписването е подновено и действа понастоящем. Безспорно е, че договорът за цесия от 04.05.2022г. не е вписан в Централния регистър на особените залози по партидата на цесионера ББР АД. С уведомление от 05.05.2022г. на основание чл.99 ал.3 ЗЗД цесионерът е съобщил на длъжника Ником-тръбна мебел ЕООД за прехвърлянето на вземането.

Синдикът продава по реда на чл.717 ТЗ процесните машини и съоръжения.

Изготвя частична сметка за разпределение по реда на чл.721 ТЗ като на основание чл.717д ал.2 ТЗ постановява цената на вещите, предмет на продажбата, в размер на сумата общо 886 714,00 лева, да не се заплаща от заложния кредитор Анса Борима ООД, а да се прихване срещу съответната част от 886 714 лева от обезпеченото вземане на цесионера Българска банка

за развитие ЕАД респективно на цедента Анса Борима ООД.

В срока по чл.728 от ТЗ кредиторът с публично правни вземания Национална агенция за приходите подава възражение срещу частичната сметка за разпределение, като моли съдът да не я одобрява и вместо нея да разпредели сумата между кредиторите от следващия ред по чл.722 ал.1 т.3 от ТЗ, тъй като прехвърлянето на вземането не е вписано в ЦРОЗ.

Тези приети за установени факти, налагат следните правни изводи.

Основният спорен въпрос по делото е, след като процесният договор за цесия не е вписан в ЦРОЗ, цедентът Анса Борима ООД легитимира ли се като обезпечен кредитор на мястото на цесионера Българска банка за развитие ЕАД.

За да потвърди обжалваната частична сметка за разпределение, Ловешкият окръжен съд се е позовал на разпоредбата на чл.618 ТЗ, съгласно която в производството по несъстоятелност кредиторите запазват правата си по даденото обезпечение, което означава че привилегиата на вземането на обезпечен кредитор, с която той е включен в списъка на приетите вземания, следва да бъде зачетена при изготвяне на сметката, както и че видът на вземанията, обезпеченията и привилегиите се преценяват и зачитат към момента на приемането им от синдика респективно одобряване на списъка от съда, поради което при изготвяне на сметката за разпределение и одобряването ѝ от съда, следва да бъде зачетена установената поредност на удовлетворяване по списъка на приетите вземания. Окръжният съд посочва, че промяна в приетия списък на вземанията е възможна в следните 3-случая, а именно когато в хода на производството настъпи правоприемство на титуляра на вземането като правоприемникът заяви правата си пред синдика; в хипотезата на уважен с влязло в сила решение иск по чл.694 ТЗ, когато се установи корекция на размера на вземането или на привилегиата, която промяна действа спрямо длъжника, синдика и всички кредитори.

Апелативният съд споделя извода на Окръжен съд-Ловеч, че при изготвяне на сметката за разпределение синдикът се ръководи от вида, размера и привилегиите на вземанията по одобрения от съда списък на вземанията. Видът на вземането, в това число на привилегиата на удовлетворяването му, се преценяват към момента на приемането му от синдика и на одобряването му от съда. Веднъж одобрен от съда, списъкът на приетите вземания относно привилегиата на удовлетворяването му не може да бъде променян нито от синдика при изготвяне на сметката за разпределение, нито от съда в производството по одобряване на същата.

Според настоящия съдебен състав правилен е и изводът на Ловешкия окръжен съд, че не вписването на прехвърлянето на обезпеченото с особен залог вземане от цесионера Българска банка за развитие АД на цедента Анса Борима ООД не води до отпадане характера на вземането като обезпечено с особен залог. Не вписването на прехвърлянето на вземането не се отразява

нито на действителността на прехвърлянето, нито на обезпечеността на същото с особен залог, тъй като за да е валидна цесията е необходимо само съгласно чл.99 ал.2 ЗЗД да бъде уведомен длъжника, което е направено, а за да е обезпечено вземането с особен залог е необходимо само да бъде вписан договорът за учредяване на особен залог в Централния регистър на особените залози, което в случая също е налице и тъй като заложното право е акцесорно, то следва основното вземане, и при прехвърляне на вземането, същото се прехвърля с вече вписаното обезпечение, което продължава да действа до изтичане на срока на вписването, който в случая изтича едва на 10.09.2023г., независимо че договорът за цесия не е вписан по реда на чл.26 от ЗОЗ.

Поради това Апелативният съд, в настоящият съдебен състав стига до същия краен решаващ извод, направен в обжалваното определение, а именно че атакуваната частична сметка за разпределение се явява законосъобразна и правилна.

Във връзка с изложените съображения, възраженията и доводите на въззивника относно пороци на обжалваното определение, направени във въззивната частна жалба, не са основателни и не са доказани, поради което следва да бъдат оставени без уважение, тъй като обжалваното определение не страда от такива пороци.

По реда на чл.272 от ГПК Апелативният съд, възприема изцяло изложените от Ловешкия окръжен съд в обжалваното първоинстанционно определение мотиви.

Като правилно обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

Водим от изложеното Апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №260371 от 23.11.2022г., постановено по т.д.н. №101/2016г., на Окръжен съд-Ловеч, с което е одобрена частична сметка за разпределение №3, обявена в търговския регистър на 20.10.2022г. под №20221020122000.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____